

ski gospodar. Vsaka hiša se naj naroči na »Naš dom«. Naj ne bo zavednega fanta ali dekleta, ki bi v letu 1935 ne bil naš naročnik! Štajerski katoliški akcijonari pokažite se, pokažite, kaj znate! Tudi dekleta ne smete zaostati, saj je tudi za vas »Naš dom«!

Vsem naročnikom, starim in novim, zlasti pa našim marljivim agitatorjem in agitatorkam, pa želimo blagoslovljeni Božič in milosti polno novo leto!

Družinska pratika!

Izredno lepo opremljena je že na prodaj. Dobite jo v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

Trgovci dobite izreden popust. -- Predno kupite drugod, vprašajte pri Tiskarni sv. Cirila.

kal in obdaril. Bil je velik naval, dosti joka in smeha, še naš Joško je padel na kolena in milo prosil. Bog plačaj vsem, ki so sv. Miklavžu to obdaritev omogočili! — Občina Senarska je razrešila dosedanje mrtiške oglednike in nastavila novega g. Edvarda Kocuvana iz Trotkove. — Zadnje čase je hodil po fari nek »čudodelni zdravnik«, lahkovernim ljudem je zdravil župe in jim lajšal pot na Glunčevo njivo. — Sploh imamo vedno kaj novega. Le blato na cesti je staro in pa razvaline mostička čez Trsteniški potok, ki že dve leti zama prosijo pomoči.

Ljutomer. Vinarska podružnica v Ljutomeru priredi vinski sejem in razstavo v Ljutomeru dne 12. marca prihodnjega leta. Že danes opazujemo vse interese na ta dan. — Vabimo istočasno vse vinogradnike iz Ljutomerskega in štrigovskega okoliša na občni zbor, ki se vrši dne 13. januarja 1935 ob devetih dopoldne v gostilni g. Resnika. Na občnem zboru bode strokovno predavanje in sklepanje o raznih predlogih v prid našega vinogradništva. — Odbor.

Ljutomer. Zapisega vojaških obveznikov iz rezerve se je vršila preteklo nedeljo v Križevcih pri Ljutomeru. Ljutomerčani smo se morali ukloniti. Ali bo ta sprememba ostala, še ni gotovo. To vam je bilo naroda ta dan v Križevcih. Prava vojska! Pa se je ta vojska razšla brez vojne. To je glavno, ker vojne si pa res ne želimo, zato je tudi ne bo. — Hujših nesreč pretekli teden nismo imeli. Pač pa: mestni pismošoj g. Potočnik je včeraj padel s kolesa in si v gležnjih zlomil desno nogo. Prepeljali so ga v bolnico v Mursko Soboto. — Novo leto se bliža, ko bo treba znova naročiti razne časopise. Ljutomerčani, za nas naj velja to načelo: v vsako hišo en časopis, ali dnevnik »Slovenec«, ali pa tednik »Slovenski gospodar«, v vsako hišo en nabožni list, kateri vam bolj ugaja, v vsako hišo Mohorjeve knjige! Pri Mohorjevih smo letos zelo nazadovali. To moramo z agitacijo popraviti in doseči nekdanje število naročnikov. — Knjižnica naše Ljudske čitalnice v Katoliškem domu ti bo krajšala dolge zimske večere. Poslušaj se te naše knjižnice, pridni in se vpiši kot član društva. Porabi prosti čas za svojo izobrazbo. Knjižnica je odprta vsako nedeljo po

St. Peter pri Mariboru. »Slovenski gospodar« je že dobil nekaj novih naročnikov, ravnoto tudi »Naš dom«. Tako je pravi! V vsako hišo mora priti naš časopis! So pa še ljudje, ki si sproti tedensko kupujejo časopise in to iz dobrih naših družin, in kakšni so ti časniki? Niso za verno naše ljudstvo. Čitajte le »Slov. gospodarja« in »Naš dom« ter »Slovenca«. Drugih časopisov pa si ne kupujte, še manj pa jih naročujte! Le enemu gospodarju zmoremo služiti in le enega ljubiti: ali Boga ali pa satana. Slab časopis je nesreča in poguba za krščansko hišo, je volk v ovčji obleki.

St. Peter pri Mariboru. V Metavi je umrla 3letna bivša viničarka Damiš Marija. Tek svojega življenja je srečno dokončala, z Bogom spravljena je tudi v Bogu mirno zaspala. Dobri ženci, ki v življenju ni imela zemeljske poti posute z rožicami, naj bo Bog dober plačnik! — V mariborski bolnici je umrl 54-letni viničar iz Metave Lorber Franc, rodom od Sv. Jurija v Slov. goricah. Naj počiva v miru!

Sv. Martin pri Vurbergu. Tužno so doneli naši zvonovi prvi teden tega meseca, ko so zvonili kar samim možem zadnje slovo. Dne 2. decembra smo pokopali ob veliki udeležbi občanov Franca Lešnika, posestnika in mlinarja v Spodnji Koreni. Rajni je leta 1923 prodal posestvo pri Sv. Martinu ter kupil v Spod. Koreni zraven svoje rojstne hiše posestvo, ki ga je v tedajnih razmerah drago plačal. Kljub

temu je postavil nov mlin, katerega je stavil in izdelal sam. Naj mu bo Bog usmiljen sodnik, celi Lešnikovi hiši pa naše globoko sožalje! V Spodnjem Dupleku pa smo spremljali k zadnjemu počitku Rajšp Antona, bivšega posestnika, zdravnika živine, moža, ki ti je ozdravil zlomljeno roko ali nogo, ter je v prvi pomoči veliko storil za dobrobit bližnjega. V Zgornjem Dupleku pa je zatisnil trudne oči Martin Mihelič, posestnik in bivši brodar, vrli mož globokega narodnega prepričanja. Vaš poročevalec se je kot mlad fant vozil čez Dravo, rajni Martin mu je kaj rad dal naše časopise na razpolago, zlasti »Slovenskega gospodarja«. Naj v miru počiva! — Pri Sv. Martinu je zlobna roka po trikrat podtaknjenem požaru zažgala gospodarsko poslopje Kumer Karola. Škoda znaša 110.000 Din, zavarovalnica ni krta niti za polovico. Bog daj izslediti pravega krivca, ki dela našim Martinčarjem toliko skrbi!

Sv. Martin pri Vurbergu. Pri nas je v petek ob 11. uri ponoči izbruhnil veliki požar, ki je posestniku Kumer Darku upepelil velikansko gospodarsko poslopje. Domača gasilska četa je bila takoj na mestu požara pod vodstvom častnega načelnika Kostajnske Janka in načelnika Toplak Gregora. Posrečilo se je ogenj lokalizirati ter tako ohraniti stanovanjsko hišo in sedem objektov najbližjih sosedov. Delo gasilske čete je bilo požrtvovalno in vsled velikega pomanjkanja vode zelo oteženo. Sosednih gasilskih čet ni bilo, ker vsled goste megle niso zapazile ognja. Sumi se, da je bil ogenj podtaknjen.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V nedeljo dne 9. decembra so naši šolarji Marijinega vrta imeli veliko veselje. Sv. Miklavž jih je obis-

se je zaganjal v nekaj, kakor bi nas hotel svariti pred nevarnostjo.

Pogreli smo znova govorce, da mogoče le čuvajo indijanska bitja zaklad, pa so ostala doslej zagonetno prikrita vsem belokožcem, ki so stopili na otok. Ni izključeno, da nas kedo res opazuje, zalezuje in preži na priložnost, da bi se nam osvetil. Pes ne bo lajal tja v en dan. Po dolgem razglabljanju smo se po umirjenju psa podali vsi na delo. Od morske obali smo nanosili peska in posuli z njim okolico daleč na okrog. Delali smo dobre tri ure, predno smo legli k počitku. Ščene je hotelo po naši vrnitvi za vsako ceno ven, je godrnjalo ter se repenčilo do posina jutrajne zarje.

Spali smo dolgo v jutro in smo se še zbudili vsled pre malo spanja skelečih oči.

Naš kuhar, ki je vstal prvi in šel v potok po vodo, nam je javil, da je videl v pesku par sledi голе človeške noge. Nekdo je moral voglariti krog šotora, ko smo vsi spali. Po sveže natrošenem pesku je zaval k potoku in se odstranil po strugi proti morski obali.

Naš ogled na lico mesta je potrdil kuharjevo izsleditev. Pripovedka o skrivnostnih čuvarjih indijanskega zaklada ni izvita iz trte. Naš čuječi foks se tudi ni motil in ni lajal na luno. V očigled novi ter nevidni nevarnosti nas je vse

spreletel strah. Sklenili smo, da bomo skrbno na straži. Ni šment, da bi ne razvozljali uganke z neznancem, ki nas opazuje v nočeh, zalezuje in bogznanj kaj namerava. Na vsak način smo obljubili, da bo vsak izmed nas višjih članov vsaj prve večere stražil od mraka do jutra po par ur.

Taisti dan po odkritju zagonetnih stopinj smo ogledovali po otoku svet, o katerem je bilo količkaj upanja, da bi znal pod zemljo tičati zaklad. Izbranih šest mest smo označili s koli in tamkaj smo nameravali začeti s kopanjem in sicer počasi in z raziskovanjem zemeljskih plasti. Največ upanja smo imeli s par kotanjami nekoliko dalje proč od potoka, ki še niso bile razkopane in so nudile nekaka naravna skrivališča. Vse smo pripravili, da pričnemo drugo jutro s smotrenim delom in razkrijemo, ako se sploh kaj skriva pod zemljo in kamenjem na otoku.

Do tega mesta segajo lastnoročne beležke rajnega prijatelja Jožeta. Sklenil je pokojnikov dnevnik v angleščini g. Edward Roberts in se glasi takole v slovenskem prevodu:

»Usodepolno noč pred dnevom, ko bi naj bili pričeli z iskanjem zakopanega bogastva, je Campbellov foks zgodaj zvečer silil ven in hotel na vsak način med skalovjem proti vrhu hriba k razvalinam. Gospodar ga je pridržal s silo v

Kip svobode

v Njujorku se dviga 93 m nad morjem. Njegova teža znaša 225.000 kg. Po notrajnosti kipa peljejo stopnice v glavo, v kateri je prostora za 40 oseb.

V severnoameriški državi Minnesota

je nad 1000 večjih ter manjših jezer, ki so preostanki ledene dobe.

Prestolnica Madžarske Budimpešta

je ječala celih 200 let pod turškim farmom.

V neki vasi na Bavarskem

so se rodile tekom 10 let samo deklice. Pred kratkem sta pa zagledala luč sveta dva dečka kot dvojčka.